

مردم در جنگ ۵ برابر بیشتر به نیازمندان کمک کردند

در جریان جنگ اخیر بر خلاف تصور رایج، میزان مشارکت‌های نقدی و غیر نقدی مردم بار شد چشمگیری همراه بود و کمک‌های مردمی

به یک‌هزار و ۷۵۰ میلیارد تومان رسید که نسبت به گذشته حدود ۴۰۰ درصد افزایش داشت

● زهرآچینی | خبرنگار گروه اجتماعی | صفحه ۳

از تنگه رانده در کوه مانده

تحلیلگران جهان یک حرف بیشتر ندارند: ترامپ نمی‌داند که می‌خواهد چه کند. او نه در تنگه هر مز کاری را از پیش می‌برد، نه در جایی دیگر. تازه‌ترین پراکنده‌گویی‌هایش عقب‌نشینی از تعرفه ۲۰درصدی در هر مز و به جای آن تهدید حمله به یک تأسیسات جدید هسته‌ای در ایران است. او تأسیسات هسته‌ای ایران در «کوه کلنگ» را به حمله تهدید کرد که نشان می‌دهد پس از ناکامی در تنگه‌بندی، اکنون نگاه واشینگتن به هسته‌ای بیابانی دوخته شده است؛ از تنگه رانده و در کوه مانده!

|صفحه ۱۵

طرح: AI | حسین کشتکار | جوان

بازداشت سیاسی
مصطفی قربانی

بازگشت به خویشتن در عصر حاد واقعیت

در سایه بازگشت به خویشستن و انسجام ملی متعاقب آن بود که با وجود شهادت رهبری و فرماندهان و تداوم حملات خارجی، استحکام ساختار سیاسی و دفاعی کشور حفظ شد و با حدود ۴۰ روز مقاومت موفق، در نهایت دشمن مجبور به تقاضای آتش‌بس و پذیرش شکست شد | صفحه ۲

پادداشت حوادث
حسین فصیحی | دبیر گروه حوادث

آزمون بزرگ عدالت

در برخورد با شبکه‌های فساد

واقعیت آن است که میان گستره آسیب‌هایی که جامعه با آن دست و پنجه نرم می‌کند و میزان برخورد مؤثر با عوامل اصلی این آسیب‌ها، فاصله‌ای قابل توجه وجود دارد. در سال‌های گذشته، بخشی از شبکه‌های فساد توانسته‌اند منافع عمومی را تحت تأثیر قرار دهند، شبکه‌هایی که حتی در دشوارترین شرایط کشور از جمله در جنگ‌های اخیر نیز حاضر نشده‌اند از سودهای کلان خود چشم‌پوشی کنند | صفحه ۱۴

هنوز نمی‌دانیم خروجی مدارس ما قرار است چه باشد!

● مهسا کریندی | خبرنگار گروه اجتماعی

صرف نوسازی تجهیزات، هوشمندسازی مدارس یا تغییر شیوه‌های آموزشی و چیدمان کلاس، تحول واقعی ایجاد نخواهد کرد | صفحه ۸

نفت ایران بدون وقفه صادر می‌شود

● بهناز قاسمی | خبرنگار گروه اقتصادی

افزایش ۱۰ درصدی قیمت نفت و نگرانی کشورها از بروز بحران غذایی که در پی اقدامات جنگ‌طلبانه طبقه ایستین اتفاق افتاده، بار دیگر دنیا را با کمبود نفت و مشتقات آن و بحران صنعت غذا روبه‌رو کرده است. اکنون اقتصاد جهانی، بهای ناامنی در منطقه‌ای را می‌پردازد که هیچ جایگزین فیزیکی برای آن در جغرافیای سیاسی جهان وجود ندارد. رئیس رژیم

بازگشت بهارستان با دستور کار هر مز

■ نمایندگان مجلس شورای اسلامی پس از ۱۴۶ روز که از آخرین جلسه علنی مجلس گذشته است، در نخستین جلسه علنی، سازوکار برگزاری جلسات

سکوت مطلق نهادهای نظارتی

● دنیاچمدی | خبرنگار گروه ورزشی

■ باز یکنی که فصل گذشته قرار دادی با از ارزش ۱۳ میلیارد تومان بسته بود، برای فصل جدید با رقم ۹۰ میلیارد تومانی تمدید کرده یا باز یکنی تهدید کرده در صورت عدم توافق برای پرداخت

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران
چهارشنبه ۲۴ تیر ۱۴۰۵ - ۳۰ محرم ۱۴۴۸
سال بیست‌وهشتم - شماره ۷۶۴۶ - ۱۶ صفحه
قیمت: ۱۰۰۰۰ تومان

سرمقاله

دشمنی با ایران نباید بی‌هزینه باشد

وحید عظیم‌نیا

دبیر گروه اقتصادی

رژیم تروریستی امریکا برای بار سوم به آنچه «میز مذاکره» نامیده می‌شود، حمله کرد و علی‌الاصول هر عقل سلیمی تأیید می‌کند که نمی‌توان به انتظار میزی نشست که حاصل آن جز فریب، خدعه، بدعهدی و تلاش برای تحمیل اراده طرف مقابل نیست، بنابراین وقتی قاتان فرشته‌های میناب، هم‌زمان با ادعای گفت‌وگو، ابزارهای فشار، تهدید و تجاوز را به کار می‌گیرند، دیگر سخن گفتن از مذاکره به معنای متعارف آن بی‌معناست چه آنکه مذاکره وقتی موضوعیت دارد که طرفین به حداقلی از تعهد، مسئولیت‌پذیری و احترام به توافقات پایبند باشند، حال آنکه کارنامه رژیم لکاته امریکا در قبال جمهوری اسلامی ایران، مشحون از نیرنگ و بدذاتی و شرارت بوده و خروج یکجانبه از توافقات، اعمال تحریم‌های حداکثری و حمایت از اقدامات تروریستی علیه ملت ایران از جمله دلایل این مدعاست و البته همیشه تیرشان به سنگ خورده است اما این به معنای پایان شرارت نیست چه آنکه پس از ناکامی‌های مکرر در باز کردن تنگه‌ای که قبل از اسفند ۹۴ باز بود و هرگز به آن شرایط باز نخواهد گشت، رئیس شور و بدنها رژیم امریکا مدعی بازگرداندن آنچه «محاصره دریایی» نامیده می‌شود، شده است، لکن مسئله امروز، خود تهدید نیست، زیرا جمهوری اسلامی ایران طی چهار دهه گذشته با اشکال متنوع‌تری از فشار، تحریم، محدودسازی تجاری و عملیات اقتصادی مواجه بوده و موجودیت و کارآمدی خود را حفظ کرده است، لذا آنچه اهمیت دارد، نحوه مواجهه با این تهدید و تبدیل آن از یک مخاطره به یک فرصت برای بازآرایی ظرفیت‌های اقتصادی کشورمان است.

بدیهی است خطای راهبردی خواهد بود که همه توجهات معطوف به اظهارات مقامات قلاش رژیم امریکا شود، چه آنکه ارزش واقعی چنین تهدیداتی به میزان آمادگی داخلی برای خنثی‌سازی آنها وابسته است و طبعاً محاصره اقتصادی، پیش از آنکه در دریاها و ابراه‌ها معنا پیدا کند، در ساختار اقتصاد ملی اثر می‌گذارد، از همین رو پاسخ مؤثر نیز باید در همین عرصه جست‌وجو شود، به عبارتی، نکته اصلی این است که دستگاه‌های مسئول، مخصوصاً در حوزه اقتصادی برای بی‌اثر کردن سناریویی که سال‌هاست در اتاق‌های فکر غربی طراحی و بازطراحی می‌شود، چه تدارکی دیده‌اند؟ در چنین رهیافتی بازگشت به سیاست‌های کلی اقتصاد مقاومتی به‌ویژه بند بیست‌ودوم آن، ضرورتی راهبردی برای حفظ ابتکار عمل و جلوگیری از آن است که دشمن بتواند از ابزار اقتصاد برای تحمیل اراده سیاسی خود بهره‌برداری کند. البته گر زدن زلف اقتصاد به شانه چرک‌آلود غرب، از آن خطاهای پرهزینه‌ای است که غبار ندامت آن تا سالیان دراز از دامان حکمرانی این سرزمین زدوده نخواهد شد و اگر این روند تکرار شود، مسیبان آن پخشیده نخواهند شد

بند بیست‌ودوم سیاست‌های کلی اقتصاد مقاومتی از معدود احکامی است که با نگاهی فراتر از اداره روزمره اقتصاد، به منطق مقابله اقتصادی با حربه‌های دشمنان پرداخته و دولت را موظف کرده است ضمن شناسایی و به‌کارگیری ظرفیت‌های علمی، فنی و اقتصادی کشور، برنامه‌های تحریمی و محدودساز دشمن را رصد کند و هزینه اقدامات خصمانه را افزایش دهد و برای اختلال‌های احتمالی داخلی و خارجی، واکنش‌های هوشمند، فعال و به‌هنگام طراحی کند، بنابراین اهمیت این حکم از آن جهت است که مسئله را از سطح مدیریت پیامدها به سطح مدیریت میدان تقابل ارتقا می‌دهد، در واقع، سنجش از اقتصادی است که صرفاً در اندیشه دوام آوردن نباشد، بلکه توان برهم زدن محاسبات طرف مقابل را نیز در اختیار داشته باشد.

منطق حاکم بر این بند، فراتر از مباحث مطرح‌شده پیرامون تحریم‌ها و فشارهای خارجی با محوریت کاهش آسیب‌هاست، یعنی از سیاستگذار نمی‌خواهد صرفاً آثار فشار اقتصادی را کنترل کند، بلکه او را مکلف می‌کند هزینه اعمال فشار به دشمن را نیز افزایش دهد، لذا این یک تفاوت بنیادین است و به ما یادآور می‌شود راهبرد خصمانه وقتی استمرار پیدا می‌کند که هزینه آن برای طراح ناچیز و منافع حاصل از آن قابل توجه باشد و قاعدتاً اگر طرف مقابل که اینجا بدذات‌ترین موجودات روی زمین هستند، به این جمع‌بندی برسد که اعمال فشار اقتصادی علیه ایران ما، دستاوردی متناسب با هزینه‌های پرداختنی برای او به همراه ندارد، بخش مهمی از مطلوبیت این ابزار از میان خواهد رفت، از همین رو، «افزایش هزینه برای دشمن» را باید هسته سخت اقتصاد مقاومتی و نقطه اتصال اقتصاد به امنیت ملی تلقی کرد.

بقیه در صفحه ۴